

Eliminar el concepto discriminatori de "capacitat natural" i donar suport sempre l'exercici de la capacitat jurídica universal.

Resum: L'esborrany de reforma de el Codi Civil de Catalunya i tot utilitza el concepte de "capacitat natural", el qual es refereix a una aptitud contingent i variable per a l'exercici de drets. Aquest concepte és capacitista i contrari a la CDPD, en tant que queda subjecte a una avaluació exterior, i ha de ser substituït pel de "capacitat jurídica" que és universal i, com a tal, ens reconeix a totes les persones com a subjecte de drets per el simple fet de ser persones.

Exposició de motius: Cal superar el criteri del Segon Llibre el Codi Civil de Catalunya pel qual en l'exercici dels càrrecs tutelars, els desitjos de la persona havien de ser respectats d'acord amb la seva capacitat natural. Les persones diagnosticades amb una malaltia mental són avaluades des d'un punt de vista mèdic com capaços funcionalment o no per exercir actes amb transcendència jurídica.

Com estableix l'Observació General núm.1 (2014) CRPD / C / GC / 1 de el Comitè de Drets de Persones amb Discapacitat (última correcció de 26 de gener de 2018 CRPD / C / GC / 1 / Corr.1) a l'article 12 de la Convenció, "5. En la majoria dels informes dels Estats part que el Comitè ha examinat fins a la data es barregen els conceptes de capacitat mental i capacitat jurídica, de manera que, quan es considera que una persona té una aptitud deficient per adoptar decisions, sovint a causa d'una discapacitat cognitiva o psicosocial, se li retira en conseqüència la seva capacitat jurídica per adoptar una decisió concreta. Això es decideix simplement en funció de la diagnosi d'una deficiència (criteri basat en la condició), o quan la persona adopta una decisió que té conseqüències que es consideren negatives (criteri basat en els resultats), o quan es considera que l'aptitud de la persona per adoptar decisions és deficient (criteri funcional). El criteri funcional suposa avaluar la capacitat mental i denegar la capacitat jurídica si l'avaluació ho justifica. Sovint es basa en si la persona pot o no entendre la naturalesa i les conseqüències d'una decisió i / o en si pot utilitzar o sospesar la informació pertinent. Aquest criteri és incorrecte per dos motius

principals: a) perquè s'aplica en forma discriminatòria a les persones amb discapacitat; i b) perquè pressuposa que es pugui avaluar amb exactitud el funcionament intern de la ment humana i, quan la persona no supera l'avaluació, li nega un dret humà fonamental, el dret a l'igual reconeixement com a persona davant la llei".